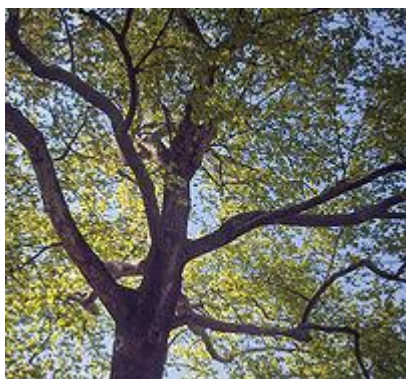

Ιστορίες τρέλας τού νεοελληνικού κράτους: Οι Άγγλοι «τσιφλικάδες» Μπέικερ και το διάβημα τού...πλατάνου

Κατά τα πρώτα χρόνια τής δημιουργίας τού νεοελληνικού κράτους, που ακολούθησαν την Επανάσταση τού 1821, μεγάλες εκτάσεις τής ελληνικής επικράτειας, που προηγουμένως ανήκαν σε Οθωμανούς, περιήλθαν σε χέρια λίγων κι εκλεκτών, οι οποίοι αγόραζαν την γη σε εξευτελιστικές τιμές από τούς μπέηδες και τούς αγάδες που αποχωρούσαν.

Εκεί εντοπίζεται και το νεοελληνικό φαινόμενο τής εδραίωσης και νομιμοποίησης τών τσιφλικιών και τών κολίγων, με τούς περιβόητους κοτσαμπάσηδες, οι οποίοι όχι μόνο δεν έχασαν την δύναμη και την επιρροή πού είχαν επί Τουρκοκρατίας, αλλά τουναντίον βγήκαν ενισχυμένοι με τα νέα δεδομένα που δημιουργήθηκαν. Κάθε τσιφλίκι, ήταν κι ένα μικρό κράτος εν κράτει.

Στον ελληνικό χώρο όμως, δεν υπήρχαν μόνο γηγενείς κοτσαμπάσηδες που επωφελήθηκαν τού ξεπουλήματος τών υποχωρούντων Οθωμανών, αλλά κι αρκετοί εύποροι Έλληνες τής διασποράς, καθώς και ξένοι. Μεταξύ αυτών τών ξένων που βρέθηκαν να κατέχουν τεράστιες εκτάσεις γης τής ελληνικής επικράτειας «έναντι πινακίου φακής», ήταν και οι Μπέικερ, οικογένεια πολιτικών από την Αγγλία ...

Ο Έντουαρτ Μπέικερ, το 1832, αγόρασε συνεταιρικά με τον Ελβετό τραπεζίτη Καρλ Μίλερ, από τον Αχμέτ αγά μια έκταση περίπου 80.000 στρεμμάτων στην βόρεια Εύβοια, συγκεκριμένα, αγόρασε ολόκληρο το χωριό Αχμέταγα (σημερινό Προκόπιο), καθώς και την γύρω περιοχή. Όπως και οι υπόλοιποι τσιφλικάδες, έτσι κι ο Μπέικερ, δημιούργησε ένα φέουδο, το οποίο είχε τούς δικούς του νόμους. Όπως αναφέρεται στο βιβλίο τού Γιάννη Σκαρίμπα, «Το 1821 και η αλήθεια», καθιέρωσε το ελάφι ως οικόσημο, απαιτούσε να σηκώνονται όρθιοι οι χωρικοί όταν περνούσε από μπροστά τους και τούς υποχρέωνε να τον αποκαλούν «αφέντη». Πολλοί απ' αυτούς τούς κολίγους χωρικούς, ήταν αγωνιστές τής

Επανάστασης, που αρνούνταν να δεχθούν ακόμα έναν τέτοιο «αφέντη». Αναγκάζονταν λοιπόν να φύγουν και την θέση τους έπαιρναν Αρβανιτόβλαχοι τής Πίνδου, που καταφεύγαν στην περιοχή κυνηγημένοι από τούς Τούρκους.

Όταν πέθανε ο Έντουαρτ Μπέικερ, την διαχείριση τού τσιφλικιού, ανέλαβε η νύφη του, Ειρήνη Νόελ -σύζυγος τού ολυμπιονίκη γιου του, Φίλιπ. Η Ειρήνη Νόελ (η οποία, ως νοσοκόμα τού Ερυθρού Σταυρού, υπήρξε για κάποιο διάστημα ερωμένη τού Ίωνα Δραγούμη), το πήγε ένα βήμα παραπέρα: Καθιέρωσε ως επίσημη γλώσσα τού τσιφλικιού την...αγγλική, ενώ δεν παρέλειπε να υψώνει στο αρχοντικό της και την σημαία τής Αγγλίας.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα, για το πως αντιμετώπιζαν το ελληνικό κράτος οι ξενόφερτοι φεουδάρχες, αποτελεί κι το ακόλουθο περιστατικό: Στην περιοχή Τσίγκα, περνούσε δρόμος μέσα από το κτήμα τών Μπέικερ. Σε κάποιο σημείο τού δρόμου αυτού, υπήρχε ένας πλάτανος ο οποίος παρεμπόδιζε την διέλευση τών αυτοκινήτων, σε βαθμό που να την καθιστά επικίνδυνη, καθώς δίπλα υπήρχε ποτάμι. Ο νομομηχανικός που βρέθηκε εκεί για να εκτιμήσει την κατάσταση, πρότεινε την αυτονόητη λύση τής κοπής τού πλατάνου. Κάτι τέτοιο όμως δεν κατέστη δυνατόν, καθώς ακολούθησε...διάβημα(!) τής αγγλικής πρεσβείας προς το ελληνικό κράτος και η κοπή τού πλατάνου ματαιώθηκε!

Βεβαίως, τέτοια εξευτελιστικά περιστατικά δεν ήταν άγνωστα και πρωτοφανή στην ιστορία του νεοσύστατου ελληνικού κράτους, αρκεί να θυμηθεί κάποιος τις υποθέσεις «Πασίφικο» και «Νίκολσον», όπου καταλαβαίνει κάποιος εύκολα, ποιος ήταν το «αφεντικό» στην «ανεξάρτητη» Ελλάδα...